

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **Mgr. F. Š.**, proti žalované: **Vězeňská služba České republiky, Vazební věznice Praha – Ruzyně**, se sídlem Staré náměstí 3, Praha 6, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 19. 12. 2018, č. j. 10 A 151/2018 – 18,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Usnesením ze dne 19. 12. 2018, č. j. 10 A 151/2018 – 18, Městský soud v Praze odmítl návrh žalobce na vydání předběžného opatření, kterým měla být žalované uložena povinnost zdržet se všech dehonestujících i diskriminačních výroků při výkonu své funkce, které snižují důstojnost žalobce, a to počínaje dnem vyhlášení předběžného opatření.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti výše uvedenému usnesení městského soudu kasační stížnost, ve které vyjádřil svůj nesouhlas s rozhodnutím soudu a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení změnil tak, že se návrh na nařízení předběžného opatření neodmítá.

[3] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[4] Důvody nepřijatelnosti kasační stížnosti jsou upraveny v § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřijatelná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné.

[5] Typově se bude jednat o rozhodnutí učiněná soudem v průběhu řízení, jejichž účelem je pouze prozatímně upravit poměry účastníků řízení. Podle dikce § 38 odst. 1 s. ř. s. je takovým procesním institutem i předběžné opatření. Rozhodnutí o předběžném opatření slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků do doby, než se tyto poměry změní nebo než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.). Z uvedených citací ustanovení soudního řádu správního je zjevné, že předběžné opatření v žádném případě nemůže působit déle, než do nabytí právní moci meritorního rozhodnutí, případně do okamžiku pravomocného zastavení řízení na základě usnesení soudu. Dočasná povaha rozhodnutí o návrhu na předběžné opatření ve věci je tedy nepochybná. Tento právní

závěr Nejvyšší správní soud zastává konzistentně ve své judikatuře (viz blíže rozsudek ze dne 16. 5. 2018, č. j. 1 As 94/2018 - 28, ze dne 6. 3. 2014, č. j. 10 As 4/2014 – 19, ze dne 21. 12. 2007, č. j. 4 Ads 52/2007 – 145, nebo usnesení ze dne 28. 1. 2004, č. j. 1 Ans 2/2003 – 35, publ. pod č. 762/2006 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost stěžovatele směřuje proti usnesení městského soudu, jímž byl odmítnut jeho návrh na vydání předběžného opatření. V souladu s § 104 odst. 3 písm. c) je nepřipustná kasační stížnost směřující proti rozhodnutí, které je podle své povahy dočasné, jímž je i rozhodnutí o předběžném opatření. Nejvyššímu správnímu soudu tedy ze zákona nepřísluší hodnotit věcnou správnost napadeného usnesení městského soudu. V této souvislosti Nejvyšší správní soud uvádí, že nesprávné poučení městského soudu o tom, že proti jeho rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, nemůže založit její přípustnost (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 11. 2004, č. j. 3 Ads 37/2004 – 36, publ. pod č. 737/2006 Sb. NSS).

[7] Kasační stížnost stěžovatele tedy směřovala proti usnesení, které je podle své povahy dočasné, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítl.

[8] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že v souladu se zásadou hospodárnosti řízení neřešil splnění poplatkové povinnosti ani povinné zastoupení stěžovatele, neboť je-li v době podání návrhu zcela zjevné, že nejsou splněny podmínky řízení o podaném návrhu a že tento nedostatek podmínek řízení je neodstranitelný, není úkolem soudu toto řízení dále vést, ale naopak řízení bez dalšího ukončit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Ans 6/2008 - 48). V dané věci by se jednalo o bezúčelný a zcela neefektivní postup (srov. usnesení zdejšího soudu ze dne 11. 6. 2014, č. j. 3 As 109/2014 - 10; přiměřeně i usnesení Ústavního soudu ze dne 22. 11. 2012, sp. zn. II. ÚS 4256/12, nebo ze dne 14. 11. 2012, sp. zn. III. ÚS 4255/12).

[9] Výrok o nákladech řízení o kasační stížnosti se opírá o § 60 odst. 3 větu první s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona, podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 24. ledna 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu